

2. De saakaldte Afkølingsvogne ere ikke komne til at gøre den tilsigtede Nytte — af følgende Grunde:

- a. Den paa Iskasserne affatte Dug samler sig til Draaber og driver ned ad Kassens Sider, falder paa Smørtræerne og gør disse fugtige. Smørtræerne udsættes derved for at mugne og faa et mørkt og gammelt Udseende.
- b. Vandet af den optøede Is sammen med opslømmet Torvejord, hvori Isen lægges, kan ikke altid skaffe sig Afløb ad den anviste Vej, men er sivet ud af Iskasserne ned over Smørtræerne og har snublet dem til. Der habes endog Eksempler paa, at Smørtræer ved Indslugning af Vandet ere komne til at veje indtil 4 Pund mere Stykket, og at det snubfede Vand er trængt ind til selve Smørret.
- c. At Arrangementet med Ublejning af Afkølingsvogne har medført den Ulempe, at man t. Eks. fra Sydhjælland skal affende Smørret allerede om Fredagen, hvilket er uforholdsmæssig tidligt, idet Smørret først afgaar fra Kjøbenhavn til England næstfølgende Torsdag Aften.
- d. At Smørret ikke kan sendes med Afkølingsvogne som Støtgodt.

3. Manglen af jærlige Smørtog 1 à 2 Gange om Ugen, som væsentlig vilde kunne hjælpe til at forkorte Tiden mellem Afsendelsen fra Mejeriet og Modtagelsen hos Eksportørerne.

Hvad dernæst Forsendelsen med Dampskibe vedrører, da var Misstemningen over denne saa enstemmig og stærk, at man mente, at det af Hensyn til de store Bærdier, som det udførte Smør og Flæst repræsenterer, nu var paa Tide, at Regeringen tog sig af denne Forsendelse, idet det ikke mindst med de Anstrengelser for Dje, som nu udvises af vore Konkurrenter paa det engelske Marked, vilde være nationaløkonomisk uforvarligt fremdeles at lade Søtransporten udføre af private Selskaber. Disse Selskaber pleje selvfølgelig først og fremmest den indskudte Kapitals Interesse, og Følgerne heraf ere da dels at Skibene ikke ere indrettede paa kølig og „tør“ Transport, og dels at Skibene ikke sejle direkte fra enkelte Havne, men sejle rundt fra Havn til Havn og samle Fragt, og endelig, at Skibene ikke sejle hurtigt nok.

„Danst Mejeristforening“ er overbevist om, at Regering og Rigsdag bedre end alle andre kende disse uheldige Forhold, ligesom de ogsaa bedst overstue de store Vanke- ligheder, der ere forbundne med at faa Forholdene bedrede, — men da imidlertid den bedst ved, hvor Stoen trykker, som har den paa, saa føler Foreningen sig opfordret til at henvende sig til Lovgivningsmagten med Andragende om at tage Forsendelsesforholdene baade til Lands og til Vands op til nøje Undersøgelse og træffe saadanne Foranstaltninger, der sikre vort Lands Hovedudførsels-Artikler, Smør og Flæst, den hurtigste og hensigtsmæssigste Forsendelse til England.

Foreningens Ønsker ere da i Korthed følgende:

1. Som Staten i alt væsentligt har overtaget Transporten ad Færnvejen, saaledes overtager den nu ogsaa Transporten med Dampskibe fra Landets naturligste og sikreste Udførselshavn Esbjerg til de forskellige Pladser i England.
2. Ad Færnvejen føres hurtige og billige Smørtog mindst 2 Gange ugentlig fra alle Egne af Landet ad nærmeste Vej til Esbjerg.
3. Afkølingsvogne stilles i større Antal til Raadighed, og Iskasserne indrettes saaledes, at hverken den optøede Is eller Duglaget kan komme i Berøring med Smørtræerne.
4. I Forbindelse hermed henledes Opmærksomheden paa Nødvendigheden af, at Ost fremtidig maa blive regnet med til de let fordærvelige Varer, saa at de kunne blive forsendte til Fragtgodstakst, men med den for Ildgods normerede Hastighed.

Stulde det under Punkt 1 udtalte Ønske for Tiden vise sig praktisk uigennemførligt, understreger Foreningen det i Punkt 2 udtalte Ønske, idet man formener, at de danske Statsbaner ved Etablering af hurtige Tog til ganske enkelte større Havne — fortrinnsvis Esbjerg — kan ad indirekte Vej frembringe en Indskrænkning af Antallet paa de mange nu benyttede Udførselshavne.

Et ligelydende Andragende er samtidig indgivet til Regeringen.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Ministeren for offentlige Arbejder til Overvejelse.